

תת"ע 9148/08/13 - מדינת ישראל נגד אילן אסיס

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9148-08-13 מדינת ישראל נ' אסיס
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אילן אסיס

הנאשמים

הכרעת דין

נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף כשארץ מימין קו מקווקוו בניגוד לתקנה 36 (ג) לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במיוחס לו.

במסגרת פרשת התביעה העידה השוטרת אורנה בר זיר שערכה את הודעת תשלום הקנס לנאשם. השוטרת ציינה כי בעת הרלוונטית הייתה על קו ההפרדה כשהיא במשימת אכיפה של עבירות של שימוש בטלפון נייד בעת תנועה ועבירות של קו לבן. לטענתה, הבחינה בנאשם כשהוא נוסע משמאל לקו ההפרדה מצומת הרחובות המליץ - בוגרשוב ועד רחוב בוגרשוב 73, שם זיהה הנאשם את השוטרת ושב למסלול הנסיעה הקודם שלו. השוטרת עמדה לטענתה מרחק של כ-20 מ' ממקום העבירה ברחוב בוגרשוב 69.

גרסת הנאשם הייתה כי בעת העבירה לכאורה הייתה השוטרת עסוקה עם רכבים אחרים וכי הוא "לא עקף דבריו". טענה זו לפיה הנאשם לא "עקף" חזרה מספר פעמים בגרסתו. לדבריו "אני עברתי לשמאל ולא עקפתי". עוד ציין הנאשם כי לא חתם על הדוח כי "הוא לא נכון. לא עקפתי".

דין והכרעה

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ושמעתי את גרסאותיהם ולאחר שהזהרתי את עצמי כי גרסת התביעה נשענת על עדות יחידה, מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו וזאת מן הטעמים הבאים:

ראשית, גרסתה של עדת התביעה הותירה רושם חיובי, מדוד ורציני. גרסה זו לא נסתרה כמלוא הנימה.

עמוד 1

שנית, הנאשם עצמו ציין כי עבר למסלול השמאלי, אם כי לטענתו לא "עקף". הוא לא טען בשום שלב במהלך עדותו כי בעת המעבר לא היה קו הפרדה רצוף שלצדו אין קו הפרדה מקווקוו. טענתו העקבית היחידה הייתה כי "לא עקף" אולם עיון בתקנה הרלוונטית מלמד כי ענינה של העבירה אינו עקיפה מעבר לקו הפרדה רצוף אלא נהיגה מעבר לקו הפרדה רצוף. הנאשם ציין כי באותה עת הייתה מגמת פניו ימינה בצומת כך שברור כי על מנת להגיע ליעד אליו נסע היה על הנאשם לשוב מן הנהיגה השמאלי אליו סטה בחזרה אל הנהיגה הימני, דבר התואם את האמור בדוח שנרשם נגד הנאשם.

הנאשם אישר בעדותו את נכונות הסקיצה ששרטטה השוטרת ואישר כי במועד הרלוונטי היה מאחורי 4 כלי רכב. עם זאת, אין לנתן זה חשיבות בשל מהות העבירה המייחסת לנאשם נהיגה בצדו השמאלי של קו ההפרדה.

הנאשם טען כי בעת הרלוונטית הייתה השוטרת עסוקה בעניינים אחרים ועל כן לא הייתה יכולה לראותו מבצע את העבירה, תיאורטית. אין בידי לקבל טענה זו שכן הנאשם לא הביא כל ראיה המצביעה על כך כי בפרק הזמן שנדרש לו לחצות את המרחק בין צומת הרחובות המליץ - בוגרשוב ועד הגיעו לרחוב בוגרשוב 73 היו מעייניה של השוטרת נתונים רק לאחר ולא לאכיפה. הנאשם לא הגיש בקשה לעיין בפנקס הדוחות של השוטרת בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ על מנת לנסות ולבסס טענתו, אם כי במאמר מוסגר אומר כי ספק גדול אילו היה הפנקס מתקבל כמוצג בתיק זה היה בכוחו להצביע על דבר מה שכן הנאשם לא ידע לציין מה הייתה השעה בה החל בנסיעה מצומת הרחובות בוגרשוב - המליץ ועד להגיעו לבוגרשוב 73.

בשים לב לכך שגרסת השוטרת לא נסתרה ואף קיבלה חיזוק מסוים בגרסת הנאשם ובשים לב לכך שהנאשם לא הוכיח כי השוטרת לא ראתה או לא הייתה יכולה לראותו מבצע את העבירה ונוכח הודייתו כי נכנס לנהיגה השמאלי מבלי לטעון כי במקום לא היה קו הפרדה רצוף או כי לימינו של קו ההפרדה היה קו מקווקוו שאפשר ביצוע הסטייה ונוכח הטענה כי מגמת פניו הייתה ימינה, אני סבור כי המאשימה הוכיחה את המוטל עליה בהליך זה ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים ועל כן מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, במעמד הצדדים